

Verslag Symposium

“MAAKT GELD GELUKKIG...?”

**d.d. 4 juni 2014
bij Boerke Mutsaers te Tilburg**

Namens het bestuur van het SBO heet voorzitter Gerard Klaassen alle aanwezigen van harte welkom, waaronder oude en nieuwe raadsleden, leden van huurderscommissies en medewerkers van de corporaties.

Overall in Nederland heerst nog armoede, ook in Tilburg, al doet Tilburg het landelijk gezien goed met zijn laagste gemeentelijke belastingen en een armoedepercentage dat onder het landelijk gemiddelde ligt. Tijdens dit symposium geven vier organisaties aan hoe mensen met een laag inkomen en/of schulden geholpen kunnen worden en van welke voorzieningen en regelingen zij gebruik kunnen maken. De bedoeling vanuit het SBO is om de huurdercommissies hierover te informeren, zodat zij ook andere huurders wat meer wegwijs kunnen maken.

Allereerst vooraf nog een huishoudelijke mededeling over het gebruik van consumptiebonnen en de reden dat de pauze is ingekort. Na afloop is er gelegenheid voor een nazit, maar voortaan wel voor eigen rekening, want ook het SBO moet de kosten bewaken.

Hierna geeft Gerard Klaassen voor de eerste presentatie het woord aan Kitty van Velthuisen van Bureau Schuldhulpverlening.

Presentatie 1 over schuldhulpverlening, door Kitty van Velthuisen

Kitty Velthuisen is sinds 11 jaar werkzaam bij Bureau Schuldhulpverlening, waar ongeveer 40 à 45 mensen werken.

Over Bureau Schuldhulpverlening doen allerlei verhalen de ronde in de stad zoals:

- Ik heb te weinig schuld om een beroep op Bureau Schuldhulpverlening te kunnen doen
- Ze doen niks
- Het duurt veel te lang
- Ik krijg steeds meer schuld
- Je bent geen baas meer over je eigen geld.

Bureau Schuldhulpverlening is er voor alle Tilburgers die schuld(en) als een probleem ervaren en hierbij advies en/of begeleiding willen.

Het zit aan de Spoorlaan op nummer 448, op de hoek met de Utrechtsestraat. Op werkdagen is er een inloopspreekuur voor eenmalig advies. Ook kan men er dan terecht bij een crisissituatie zoals dreigende uithuiszetting, waarbij meteen actie wordt ondernomen, en wel in samenwerking met de ketenpartners zoals de corporatie.

Verder is het inloopspreekuur bedoeld voor doorverwijzing, waarbij een klant ingeval van verslavings- of relatieproblematiek wordt doorverwezen naar een organisatie die hulp kan bieden om de schuldenproblematiek effectief te kunnen aanpakken.

Ook kan men zich tijdens het inloopspreekuur aanmelden. Dan wordt eerst uitvoerig gekeken waar de klant bij geholpen kan of moet worden om met de schulden aan de slag te gaan.

Daarna zijn er vervolggesprekken, waarbij eerst de relevante gegevens moeten worden aangeleverd. Vaak maken mensen hun post niet meer open uit angst voor nog meer rekeningen.

Dan volgt de intake, waarbij wordt gekeken naar de persoon, hoe het komt dat hij/zij schulden heeft, hoe het zit met de inkomsten en het uitgavenpatroon, naar wat de klant zelf kan en waar deze minder goed in is.

Vervolgens zijn er gesprekken om meer balans te brengen in de situatie door te budgetteren, schulden te inventariseren en flankerende hulp in te zetten, bijvoorbeeld vanuit het IMW. Het voortraject neemt nogal wat tijd in beslag, maar wordt als heel belangrijk beschouwd omdat op deze manier geprobeerd wordt te voorkómen dat er in de toekomst opnieuw problemen ontstaan.

De oplossing bestaat meestal uit het voor 100% terugbetalen van de schuld aan de schuldeisers. Dat is de eerste insteek. Wanneer dat echt niet haalbaar is, wordt geprobeerd een schuldregeling te treffen, waarbij wordt gekeken wat de klant in 3 jaar tijd maximaal kan sparen om de schulden af te betalen. Dat wordt voorgesteld aan de schuldeisers met het verzoek de rest van de schulden daarna kwijt te schelden. Zij moeten daar wel mee akkoord gaan. Bureau Schuldhulpverlening treedt op als bemiddelende instantie tussen schuldenaar en schuldeisers. Ook dat is een reden dat het voortraject zoveel tijd in beslag neemt. Slechts een heel klein deel van de klanten komt tot zo'n regeling. Iemand die zo'n regeling heeft gehad, krijgt die bijna nooit een tweede keer. Benadrukt wordt dat het echt geen gemakkelijk traject is, omdat de klant aan heel veel voorwaarden moet voldoen.

Gevraagd wordt of er vaak sprake is van meerdere schuldeisers.

Kitty Velthuisen geeft aan dat klanten gemiddeld een schuld van € 30.000,= hebben en 17 schuldeisers. Als ze hun schulden echt niet (volledig) kunnen terugbetalen kunnen ze bij de rechtbank een verzoek doen om te worden toegelaten tot de wettelijke schuldregeling, de WSNP (Wettelijke Schuldsanering Natuurlijke personen). Als de rechter iemand toelaat tot de WSNP, kan hij/zij de schuldeisers dwingen akkoord te gaan met de regeling, waarbij gedurende 3 jaar een deel wordt terugbetaald en de rest wordt kwijtgescholden.

Bij een faillissement wordt er een curator benoemd die kijkt wat er te gelde gemaakt kan worden. De rest kunnen de schuldeisers dan nog altijd verhalen op de klant.

Met uitzondering van de Belastingdienst en het UWV of Sociale Zaken ingeval van fraude, worden alle schuldeisers gelijkelijk behandeld.

Het aantal aanvragen is de laatste jaren enorm toegenomen, evenals de complexiteit van de problemen. Ook zijn er meer mensen met een modaal inkomen of een koopwoning die zich melden met schulden en zijn het allang niet meer alleen mensen met een laag inkomen of jongeren.

Een aanwezige informeert wat er gebeurt als een klant zich niet aan de voorwaarden houdt.

Kitty Velthuisen geeft aan dat de medewerker van Bureau Schuldhulpverlening de klant laat zien welke keuzes deze zou kunnen maken en advies geeft. (Een hennepkwekerij beginnen om uit de schulden te komen is bijvoorbeeld geen oplossing.) Maar ouders zouden een thuiswonend kind met een inkomen kostgeld kunnen laten betalen. Sommige ouders vinden dit normaal, maar andere hebben daar veel moeite mee.

Bureau Schuldhulpverlening kan een klant echter niet dwingen, deze blijft zelf verantwoordelijk voor de eigen keuzes. Als iemand de keuzes niet begrijpt of niet in staat is een keuze te maken wordt hij/zij daarbij geholpen. Maar als iemand niet wil, houdt het op.

Samenwerkingsafspraken met andere partners zijn heel belangrijk. Corporaties schakelen Bureau Schuldhulpverlening vaak al snel in als ze merken dat de huur niet op tijd wordt betaald. Door het vertrouwen dat corporaties in de aanpak van Bureau Schuldhulpverlening

hebben, krijgt de klant meer tijd om tot een oplossing te komen. Men probeert elkaar te ondersteunen bij de aanpak.

Er zijn landelijke convenanten tussen branchevereniging NVVK en alle energieleveranciers, het CJIB, waterleidingmaatschappijen en het Zorginstituut Nederland (voorheen College van Zorgverzekeraars). Ook er is een samenwerking met zorgorganisaties als IMW, Novadic-Kentron en GGz. Omdat er slechts zelden alleen sprake is van financiële problemen, is samenwerking met deze partners van belang.

Kitty Velthuisen komt nog even terug op de uitspraken die in de stad gehoord worden met daarbij de vraag of de uitspraak waar of niet waar is.

- *Ik heb te weinig schuld:*
Niet waar; integendeel, hoe eerder men zich meldt, des te beter het is.
- *Ze doen niks:*
Dat klopt alleen als je verwacht dat Bureau Schuldhulpverlening de problemen voor je gaat oplossen. Je bent en blijft zelf verantwoordelijk.
- *Het duurt veel te lang:*
Dat klopt wel, maar er wordt gekozen voor 'goed' en niet voor 'snel', omdat er wordt ingezet op voorkómen dat er opnieuw schulden ontstaan.
- *Ik krijg steeds meer schuld:*
Dat kan inderdaad gebeuren. Sommige schuldeisers wachten af maar andere niet, waardoor de schulden tengevolge van boetes verder oplopen.
- *Je bent geen baas meer over je eigen geld:*
Bureau Schuldhulpverlening maakt geen keuzes, dat doet de klant zelf. En geld dat besteed wordt aan een duur telefoonabonnement kan nu eenmaal niet ook besteed worden aan eten. Bureau Schuldhulpverlening geeft advies, maar beheert geen geld van de klant en doet niet aan budgetbeheer. Als gemerkt wordt dat iemand zijn financiën niet zelfstandig kan beheren of niet kan budgetteren, krijgt hij/zij budgetbeheer bij het IMW of gaat een beschermingsbewindvoerder dat doen.

N.B. De berekening van het minimale inkomen is voor iedere klant anders. Soms heeft iemand geen zorgtoeslag; dan moet deze een groter deel van zijn inkomen aan zorgkosten betalen. De belangrijkste vraag is wat een bepaalde persoon nodig heeft om zijn/haar rekeningen te kunnen betalen. Huur, energie, water en zorgverzekering moeten in ieder geval betaald worden, want dat is de basis.

Iemand informeert of Bureau Schuldhulpverlening contact heeft met de deurwaarder. Daardoor kunnen de schulden nog verder toenemen

Daar is inderdaad contact mee, maar in principe heeft de deurwaarder contact met de klant zelf. Tengevolge niet betalen lopen de kosten voor de deurwaarder steeds verder op, en die worden verhaald op de klant.

Opgemerkt wordt dat de kosten die de gemeente in rekening brengt ook snel oplopen.

Kitty Velthuisen wijst erop dat het juist positief kan werken als instanties meteen actie ondernemen, bijvoorbeeld door een flinke boete te berekenen. Daardoor worden mensen geprikkeld om ook snel in actie te komen en iets aan hun schulden te gaan doen.

Gevraagd wordt of het traject onder dezelfde condities wordt overgenomen door een andere gemeente als iemand halverwege het traject naar een andere gemeente verhuist.

Kitty Velthuisen geeft aan dat elke gemeente sinds 1 juni 2012 wettelijk verplicht is schuldhulpverlening te bieden aan zijn inwoners. In Nederland kan het traject elders prima worden voortgezet als er al een regeling loopt; zo niet dan wordt het opnieuw gestart. Vooral kleinere gemeenten werken vaak samen met kredietbanken die de schuldhulpverlening voor hen uitvoeren. Alleen het voortraject in Tilburg wijkt af van dat in andere gemeenten.

De vraag wordt gesteld of Bureau Schuldhulpverlening mensen aanraadt naar de voedselbank te gaan.

Kitty Velthuisen wijst erop dat samen met de klant naar de inkomenskant en de uitgavenkant wordt gekeken. Als die in balans zijn hoeft hij/zij geen beroep te doen op de voedselbank.

Geïnformeerd wordt wat er wordt gedaan met het vakantiegeld.

Kitty Velthuisen geeft aan dat veel mensen dit gebruiken om schulden af te lossen.

Hierna bedankt Gerard Klaassen Kitty Velthuisen voor haar presentatie, waarna hij voor de volgende presentatie het woord geeft aan Jeroen Vermetten van de gemeente Tilburg.

Presentatie 2: Inkomensondersteuning, door Jeroen Vermetten

(Zie voor de tekst van de presentatie de website van SBO en de uitgereikte inkomenskaarten)

Jeroen Vermetten is werkzaam bij de gemeente Tilburg bij het team Maatschappelijke Ondersteuning en houdt zich o.m. bezig met regelingen voor minima.

Doel van deze presentatie is om de aanwezigen te laten weten dat er allerlei regelingen bestaan, waar mensen met een laag inkomen gebruik van kunnen maken.

Jeroen Vermetten roept alle aanwezigen op dit door te geven aan mensen in de omgeving, die daar wellicht aanspraak op kunnen maken.

N.B. Op de website Tilburg.nl zijn alle nettobedragen te vinden van uitkering en/of inkomen. Daar kan iemand zien of hij/zij al dan niet recht heeft op de extra regelingen.

Eén van de regelingen is een collectieve zorgverzekering voor minima die de gemeente met CZ en VGZ heeft afgesloten. Deze verzekering omvat een basisverzekering plus uitgebreide aanvullende verzekering.

N.B. Mensen in een schuldhulpverleningstraject die een betalingsachterstand hebben bij hun zorgverzekeraar, kunnen echter *geen* gebruik maken van deze verzekering. Zij kunnen wel een basis- maar geen aanvullende verzekering afsluiten en moeten de kosten voor bijvoorbeeld de tandarts zelf betalen.

Het wettelijk vastgestelde eigen risico is voor iedereen hetzelfde en moet iedereen zelf betalen. Wel kan er, als dat voor problemen zorgt, soms een betalingsregeling worden afgesproken met de zorgverzekeraar.

Opgemerkt wordt dat er mensen zijn met een minimuminkomen die hun medicijnen zelf moeten betalen. Daardoor hebben ze bijvoorbeeld geen geld meer voor warme maaltijden. Zij zouden misschien via het IMW een beroep kunnen doen op het Ondersteuningsfonds, aldus Jeroen Vermetten.

Eén van de mensen in de zaal wijst erop dat wanneer iemand zijn zorgpremie niet kan betalen men soms in een bestuursrechtelijke traject komt. De bestuursrechtelijke premie die men dan moet betalen is echter hoger dan de premie die de gemeente heeft afgesproken met CZ en VGZ. Gevraagd wordt of de verzekering uit het bestuursrechtelijke traject vervangen kan worden door deze verzekering.

Kitty Velthuisen geeft aan dat Bureau Schuldhulpverlening een klant niet kan afmelden als wanbetaler bij het College voor Zorgverzekeraars, omdat de zorgverzekeraar dat moet doen. Alleen als Bureau Schuldhulpverlening een stabilisatieovereenkomst afsluit met de klant en die inzet richting de zorgverzekeraar stopt de wanbetalingsregeling en kan de klant naar de reguliere premie. Maar het nadeel is dat de stabilisatieovereenkomst slechts een beperkte geldigheidsduur heeft, waardoor er minder tijd is om een goede oplossing te bedenken voor de schulden. Daarom wacht Bureau Schuldhulpverlening daar liever mee. Zelfstandig stopzetten van de wanbetalingsregeling zonder dat de oorspronkelijke schuld aan de zorgverzekeraar is afbetaald, is wettelijk gezien onmogelijk. Die schuld is namelijk preferente schuld en gaat zelfs vóór op schulden bij de Belastingdienst.

Jeroen Vermetten wijst erop dat bijzondere bijstand altijd maatwerk is, omdat ieders individuele inkomen anders is opgebouwd. Bijvoorbeeld omdat iemand geen huurtoeslag krijgt en daardoor op hogere woonlasten uitkomt.

Toelichting van enkele begrippen:

De langdurigheidstoeslag is een landelijke regeling die waarschijnlijk in 2015 wordt afgeschaft.

Onder 'alleenstaande ouder' wordt verstaan een ouder met een kind jonger dan 18 jaar, en beiden op hetzelfde adres wonen.

DUO is de Dienst Uitvoering Onderwijs, voorheen de IB Groep (studiefinanciering).

AIO is Aanvulling Inkomen Oudere en is een aanvulling op de AOW.

De site Berekenuwrecht.nl is ontwikkeld door het Nibud. Daar kan men zien waar men recht op heeft.

Op Tilburg.nl kan men onder 'Inwoners' en vervolgens 'Laag inkomen' de regelingen voor minima teruglezen.

Hierna bedankt Gerard Klaassen Jeroen Vermetten voor zijn presentatie.

Na een korte pauze geeft hij het woord aan Helen de Wit, vrijwilligster bij de stichting Leergeld.

Presentatie 3: Leergeld: Alle kinderen mogen meedoen! door Helen de Wit

(Zie voor de tekst van de presentatie de website van SBO)

Helen de Wit is vrijwilligster bij Leergeld. Leergeld heeft een dubbele betekenis: het gaat om geld dat nodig is om te leren en naar school te gaan én om leergeld als de prijs die de maatschappij later gaat betalen als niet alle kinderen kunnen of mogen meedoen.

De Stichting Leergeld is oorspronkelijk ontstaan in Tilburg. Leergoed bestaat nu landelijk en is actief op 73 plekken in Nederland.

Doel ervan is voorkómen van een sociaal isolement voor kinderen die in armoede leven door de kinderen te laten meedoen en hun ouders te verwijzen naar voorliggende voorzieningen en hulpverlenende instanties.

Iemand in de zaal vraagt of het niet mogelijk om slechts éénmaal te toetsen of iemand in aanmerking komt voor inkomensondersteunende maatregelen, om zo te voorkomen dat zo iemand elke keer opnieuw getoetst moet worden.

Helen de Wit geeft aan dat er op dit gebied positieve ontwikkelingen zijn. Zo is Leergeld van plan om voor dit doel een kopie van de voedselbankpas te gebruiken. Want iemand die zo'n pas krijgt, is al heel vaak gecontroleerd door allerlei instanties zodat verdere controle overbodig is.

Voor kinderen die van het basis- naar het voortgezet onderwijs gaan is er sinds dit jaar de startersbox. De startersbox kan een fiets bevatten of een rekenmachine, maar ook een geodriehoek.

Tot 2013 claimde Leergeld de Meedoenregeling, maar nu kan iemand met een minimuminkomen zowel voor de Meedoenregeling van Leergeld in aanmerking komen als voor de Meedoenregeling van de gemeente. (Daarbij mag men per gezinslid 100 euro besteden aan sport- of andere activiteiten.)

Stichting Leergeld krijgt steeds meer aanvragen terwijl de inkomsten gelijk blijven. Daarom is men naarstig op zoek naar nieuwe sponsors. Door het grote aantal aanvragen blijven sommige aanvragen wat langer liggen.

N.B. Men mag een kind niet alvast inschrijven voor een bepaalde activiteit en pas dan een aanvraag indienen. Een aanvraag moet altijd vooraf worden ingediend!

Iemand informeert of gecontroleerd wordt of een kind daadwerkelijk heeft deelgenomen aan een activiteit.

Dat gebeurt inderdaad, aldus Helen, en als blijkt dat een kind niet of nauwelijks heeft deelgenomen, krijgen de ouders een rode kaart.

Een aanwezige zou graag met behulp van de inkomenskaart zien op welke zaken iemand via Leergeld recht heeft.

Helen geeft aan dat iedereen die binnen de norm valt een aanvraag kan indienen. Leergeld merkt dat, in tegenstelling tot vroeger, nu ook ZZP'ers een aanvraag doen of mensen die een baan hebben. Iemands inkomsten zijn doorslaggevend voor de toekenning.

Gevraagd wordt of er een lijst bestaat van verenigingen waar een kind terecht kan.

Helen geeft aan dat Leergeld het omdraait. Ouders wordt aangeraden samen met hun kind ergens te gaan kijken om te weten wat hun kind graag zou willen doen. Vervolgens wordt nagegaan of daar een aanvraag voor ingediend kan worden.

Op de vraag of anderen kunnen zien of merken dat een bepaald kind via Leergeld deelneemt, wordt aangegeven dat niemand dat kan zien. Sportscholen en andere verenigingen gaan hier zeer zorgvuldig mee om. De vrijwilligers gaan bij voorkeur op huisbezoek als de kinderen niet thuis zijn, zodat zij niet weten wie voor de activiteit betaalt.

Iemand vraagt hoe onzeker de toekomst van Leergeld is, gezien de toename van het aantal aanvragen.

Coördinator Riet van de Camp geeft aan dat dit inderdaad een grote zorg is en men daarom hierover met de gemeente in gesprek is. De gemeente Tilburg doet heel veel op het gebied van inkomensondersteuning en armoedebeleid, met name voor kinderen. Maar niemand heeft voorzien dat de doelgroep zo groot zou worden. Besloten is daarom bijvoorbeeld om alleen in de startersbox fietsen beschikbaar te stellen en niet ook voor kinderen die geen eigen vervoer hebben om naar een sportactiviteit te gaan. Geprobeerd wordt om daar op andere plekken geld voor te krijgen.

Geopperd wordt om hiervoor gebruik te maken van het Oranjefonds.

Dat is niet mogelijk omdat het bij Leergeld gaat om lokale stichtingen en die kunnen geen gebruik maken van landelijke fondsen, aldus Riet van de Camp.

Op de vraag hoe mensen de stichting Leergeld weten te vinden wordt aangegeven dat dit vaak via mond-tot-mond gebeurt en via een stukje in het informatieboekje van de basisschool voor ouders. Leergeld is gevestigd in de Sint Annastraat 20 in Tilburg. Riet van de Camp roept alle aanwezigen op om mensen naar Leergeld te verwijzen, als men denkt dat zij daar een beroep kunnen doen.

Tot slot vraagt iemand of een kind ook paardrijden als activiteit kan kiezen.

Riet van de Camp geeft aan dat Leergeld over een bepaald budget beschikt, maar praktisch alle leveranciers bereid zijn voor Leergeld om hun prijzen te verlagen. Zij verdienen in haar ogen een pluim voor hun medewerking. Dit geldt ook voor drie maneges in de buurt, dus die mogelijkheid is er inderdaad.

Hierna bedankt Gerard Klaassen beide dames voor hun toelichting, waarna hij voor de laatste presentatie het woord geeft aan Emma Hoogerwerf en Harrie Schuuring, over Thuisadministratie en Formulierenhulp Dichtbij.

Presentatie 4: Thuisadministratie en Formulierenhulp Dichtbij, door Emma Hoogerwerf en Harrie Schuuring

(Voor de tekst van de presentatie zie de website van SBO)

Ad Thuisadministratie

Emma Hoogerwerf is coördinator vanuit ContourdeTwern en Harrie Schuurin vanuit Humanitas.

Sinds 2013 is het project Thuisadministratie dat al een groot aantal jaren bestond bij zowel Humanitas als ContourdeTwern, in overleg met de gemeente een gezamenlijk project geworden.

Thuisadministratie is bedoeld voor iedereen die een probleem heeft met het op orde krijgen en/of houden van de eigen administratie. Iedereen die een probleem ervaart, kan aankloppen. Soms gaat het om een tijdelijk probleem, bijvoorbeeld door overlijden van de partner of door ziekte, soms gaat het om een meer structureel probleem. De ondersteuning is gratis voor iedereen die ouder is dan 18 jaar.

De deelnemers komen uit alle hoeken van de stad. 80 à 85% wordt verwezen door IMW, de corporatie, Sociale Zaken of Bureau Schuldhulpverlening; de overige 15% weet het project zelf te vinden.

Na aanmelding gaat een coördinator naar de aanvrager thuis om te weten in wat voor situatie de vrijwilliger van Thuisadministratie terecht komt, wat de hulpvraag is en om aan te geven wat men van Thuisadministratie kan verwachten.

Het plan van aanpak verloopt in twee fases.

Fase 1 bestaat uit het aanbrengen van structuur door de administratie te ordenen en overzicht/inzicht te krijgen. Dan vindt ook een check plaats met www.berekenuwrecht.nl waar met behulp van de zgn. stoplichtmethode (rood: niet; oranje: misschien; groen: wel) duidelijk wordt op welke regeling iemand een beroep kan doen c.q. waar iemand recht op heeft. Soms kan de aanvrager het daarna weer zelf of heeft hij/zij nog even hulp nodig met een afbouwend karakter.

In fase 2 is er sprake van coaching en nazorg.

Het traject duurt gemiddeld 3 maanden.

Opgemerkt wordt dat soms iemand wordt aangemeld via de medewerkster van de thuiszorg, omdat de persoon in kwestie dat niet meer zelf kan doen. Die medewerkster zou dan ook aanwezig moeten zijn bij het gesprek met de coördinator, zodat iemand geen vreemde hoeft binnen te laten waarvan hij/zij niet weet wat die komt doen.

Harrie Schuurin geeft aan dat dit kan, maar altijd t.o.v. betrokkene wordt aangegeven wie de aanmelding bij Thuisadministratie heeft gedaan. Ouderenwerkers adviseren ook vaak de hulp van Thuisadministratie.

Iemand geeft aan dat sommige ouderen het liefst elke twee maanden iemand zouden willen hebben die hen even helpt. Ze vraagt of dat ook mogelijk is.

Wanneer zelfredzaamheid niet mogelijk is, is samenredzaamheid misschien een optie, aldus Harrie Schuurin. Dat houdt in dat een vriend of vriendin, zoon of dochter de persoon in kwestie af en toe helpt om de administratie op orde te houden. Als die mogelijkheid er niet is, wordt samen met Thuisadministratie gekeken wat er wel kan.

Wat Thuisadministratie doet is: ordenen van de thuisadministratie; iemand leren omgaan met geordende administratie en nazorg verlenen; meehelpen om formulieren in te vullen of door te verwijzen naar Formulierenhulp Dichtbij.

Wat Thuisadministratie **niet** doet is: bedrijfsadministratie, persoonsgebonden budget, inkomstenbelasting (IB) en premies volksverzekeringen (PVV).

Ook worden geen ongemotiveerde mensen ondersteund, omdat dan het doel niet wordt bereikt. Thuisadministratie neemt niet de taken uit handen van de aanvrager en treedt niet op als zijn/haar vertegenwoordiger. De aanvrager blijft zelf verantwoordelijk en moet zelf ook meehelpen de eigen administratie op orde te krijgen en te houden.

Ad Formulierenhulp Dichtbij:

Tot 2011 had de gemeente een zgn. formulierenbrigade, ambtenaren die mensen actief benaderden om aan te geven dat zij recht hadden op bepaalde zaken mits ze een formulier invulden. Toen de formulierenbrigade werd afgeschaft, heeft de gemeente de Thuisadministratie benaderd dit op zich te nemen. Die weigerde aanvankelijk, maar doet dit inmiddels wel, omdat mensen anders geen ondersteuning krijgen bij het invullen van formulieren en daardoor geen gebruik kunnen maken van bepaalde regelingen.

De vrijwilligers van Formulierenhulp Dichtbij *ondersteunen* mensen bij het (zelf) invullen van de formulieren voor kwijtschelding, bijzondere bijstand, Meedoenregeling, toeslagen en leerlingenvervoer. Formulieren van de inkomstenbelasting of aanvragen voor de Wet Werk en Bijstand vallen daar niet onder.

En soms wordt er ook nog wel een andere vraag beantwoord...

In de folder kan men zien waar en wanneer men contact kan opnemen met Formulierenhulp Dichtbij.

De aanmelding voor Thuisadministratie bij voorkeur doen via de website op www.thuisadministratie.info of telefonisch via het telefoonnummer van mfa het Spoor: 013 5421664.

Desgevraagd geven Emma Hoogerwerf en Harrie Schuurin aan dat er ongeveer 140 vrijwilligers zijn. Ook de coördinatoren zijn vaak vrijwilligers; alleen Emma en Harrie zijn betaalde parttimers. Ten behoeve van complexe of crisissituaties zijn er een paar extra mensen werkzaam.

I.v.m. ieders eigen agenda is er veel diversiteit qua vrijwilligers voor wat betreft het aantal uur dat ze beschikbaar zijn.

Op dit moment is er een wachttijd van ongeveer 5 weken, want ook bij Thuisadministratie stijgt het aantal aanvragen.

Tot slot bedankt voorzitter Gerard Klaassen alle inleiders voor hun presentatie en toelichting en alle aanwezigen voor hun komst en inbreng, waarna hij de bijeenkomst om 22.00 uur sluit.

Tilburg, 11 juni 2014
Verslag: Spronk Management Support

Zie voor de presentaties de website van SBO: www.sbo-tilburg.nl

- PP Presentatie: Regelingen voor minima
- PP Presentatie: Leergeld
- Pdf Thuisadministratie